

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την «Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 1997/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997, για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις»

COM(2006) 514 τελικό

(2007/C 175/07)

Στις 21 Σεπτεμβρίου 2006, και σύμφωνα με το άρθρο 262 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Επιτροπή αποφάσισε να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την ανωτέρω πρόταση.

Το ειδικευμένο τμήμα «Ενιαία αγορά, παραγωγή και κατανάλωση», στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών, επεξεργάστηκε τη γνωμοδότησή του στις 3 Μαΐου 2007, με βάση εισηγητική έκθεση του κ. J. PEGADO LIZ.

Κατά την 436η σύνοδο ολομέλειας, της 30ής και 31ης Μαΐου 2007 (συνεδρίαση της 30ής Μαΐου 2007), η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε με 61 ψήφους υπέρ και 4 αποχές την ακόλουθη γνωμοδότηση.

1. Περίληψη

1.1 Με την υπό εξέταση ανακοίνωση σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 1997/7/ΕΚ, η Επιτροπή, πέραν του ότι ενημερώνει το Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την ΕΟΚΕ σχετικά με τα αποτελέσματα της μεταφοράς στην εθνική νομοθεσία και της εφαρμογής της οδηγίας, ανοίγει δημόσια διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη, προκειμένου να συγκεντρώσει τις απόψεις τους, χωρίς ωστόσο να προτίθεται να υποβάλει πρόταση αναθεώρησης της οδηγίας αυτής, ενόσω δεν θα έχει ολοκληρωθεί η ευρύτερη επισκόπηση του κοινοτικού κεκτημένου σε θέματα καταναλωτικού δικαίου.

1.2 Η ΕΟΚΕ, παρότι επισημαίνει ότι η έκδοση της ανακοίνωσης αυτής παρουσίασε καθυστέρηση σε σχέση με τις προθεσμίες που ορίζονταν στην οδηγία, εκτιμά την πρωτοβουλία και συμφωνεί με μεγάλο μέρος των παρατηρήσεων της Επιτροπής — πολλές από τις οποίες, εξάλλου, περιλαμβάνονταν ήδη σε δικές της γνωμοδοτήσεις, κυρίως δε στις γνωμοδοτήσεις για τις προτάσεις οδηγίας για τις εξ αποστάσεως πωλήσεις γενικά και, ειδικότερα, για τις εξ αποστάσεως πωλήσεις χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Συμφωνεί, επίσης, ότι επιβάλλεται η εναρμόνιση του καθεστώτος της οδηγίας αυτής με το καθεστώς άλλων νομικών πράξεων που έχουν εν τω μεταξύ εκδοθεί, ενίοτε χωρίς τον αναγκαίο συντονισμό και συσχέτισμό.

1.3 Η ΕΟΚΕ φρονεί, εντούτοις, ότι η αναθεώρηση της νομοθετικής αυτής πράξης, ταυτόχρονα με εκείνες που αφορούν τις εξ αποστάσεως πωλήσεις χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών και ορισμένες πτυχές του ηλεκτρονικού εμπορίου, θα ήταν προτιμότερο να πραγματοποιηθεί άμεσα, χωρίς αναμονή των συμπερασμάτων των εργασιών σχετικά με την αναθεώρηση του κοινοτικού κεκτημένου για θέματα καταναλωτικών συμβάσεων, με το μέλημα να αποβεί το σύνολο των διαφόρων διάσπαρτων διατάξεων πιο εύκολα προσπελάσιμο και κατανοητό.

1.4 Συνεπώς, η ΕΟΚΕ προτρέπει την Επιτροπή να προβεί σε λεπτομερή ανάλυση των απαντήσεων που έχει λάβει εν τω μεταξύ στην δημόσια διαβούλευσή της, στις οποίες θα πρέπει να προστεθούν και αξιόπιστα στατιστικά στοιχεία σχετικά με το πεδίο και με την εμβέλεια των εξ αποστάσεως πωλήσεων στην εσωτερική αγορά, και να καταλήξει σε δημόσια ακρόαση των ενδιαφερομένων μερών.

1.5 Η ΕΟΚΕ συμφωνεί γενικά με τις προτάσεις της Επιτροπής όσον αφορά τη βελτίωση της διατύπωσης και της δομής της οδηγίας, επαναλαμβάνει όμως τη θέση της, την οποία έχει ήδη

διατυπώσει σε προγενέστερες γνωμοδοτήσεις, και σύμφωνα με την οποία το αντικείμενο της οδηγίας δεν πρέπει να περιορίζεται στις σχέσεις επαγγελματιών/καταναλωτών και ότι θα ήταν πολύ πιο εποικοδομητικό να εξεταστεί εκ νέου το πεδίο της, προκειμένου να συμπίπτει, σε ουσιαστικές πτυχές, με το αντίστοιχο πεδίο της νομοθεσίας για το ηλεκτρονικό εμπόριο.

1.6 Η άποψη της ΕΟΚΕ αποκλίνει από την εκτίμηση της Επιτροπής όσον αφορά τις συνέπειες από τη χρήση της ρήτρας στοιχειώδους προστασίας. Δεν πιστεύει ότι σε αυτήν οφείλονται οι ορθά επισημανθείσες δυσκολίες εφαρμογής της οδηγίας, δεν απορρίπτει όμως τη δυνατότητα να εξεταστεί το ενδεχόμενο μετάβασης προς την πλήρη εναρμόνιση, μέσω κανονισμού, υπό τον όρο ότι θα εξασφαλίζεται υψηλότερο επίπεδο προστασίας των καταναλωτών.

1.7 Με στόχο να προσφέρει τη συμβολή της σε μια εις βάθος αναθεώρηση του καθεστώτος των εξ αποστάσεως πωλήσεων, η ΕΟΚΕ προβαίνει σε μια ολόκληρη σειρά ειδικών συστάσεων, οι οποίες κρίνει ότι θα ήταν ευκαίριο να σταθμιστούν στην παρούσα φάση εξέλιξης της εσωτερικής αγοράς, προκειμένου να προωθηθεί η ασφάλεια και η εμπιστοσύνη των καταναλωτών, μέσω της εξασφάλισης σε αυτού του είδους τις συναλλαγές αντίστοιχου επιπέδου προστασίας των καταναλωτών με εκείνο που ορθά υφίσταται κατά την σύναψη και εκτέλεση συμβάσεων με αυτοπρόσωπη παρουσία.

1.8 Η ΕΟΚΕ επισημαίνει, επίσης, την ανάγκη να δοθεί έμφαση στην πραγματική πληροφόρηση των συμβαλλομένων μερών, με ιδιαίτερη προσοχή στους λιγότερο πληροφορημένους συμβαλλομένους, παράλληλα με ένα αποτελεσματικό σύστημα κυρώσεων για όποιες πρακτικές παραβαίνουν το θεσπισθέν νομικό καθεστώς.

2. Περίληψη της ανακοίνωσης της Επιτροπής

2.1 Με την ανακοίνωση σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 1997/7/ΕΚ, της 20ής Μαΐου 1997 [COM(2006) 514 τελικό, της 21.9.2006], η Επιτροπή ενημερώνει το Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή για τον τρόπο κατά τον οποίο μεταφέρθηκε η οδηγία στις εθνικές νομοθεσίες και εφαρμόστηκε, στο διάστημα των δέκα ετών σχεδόν από την έκδοσή της, ανταποκρινόμενη έτσι, παρότι με καθυστέρηση περίπου έξι ετών, στις διατάξεις του άρθρου 15, παρ. 4, της οδηγίας.

2.2 Παράλληλα με τον εντοπισμό ορισμένων προβληματικών καταστάσεων κατά την εφαρμογή της οδηγίας ⁽¹⁾, οι οποίες υποστηρίζεται ότι αποτελούν κυρίως συνέπεια της «διατύπωσης» και «μεταφραστικών προβλημάτων» σε ορισμένες γλωσσικές εκδόσεις, η Επιτροπή σχολιάζει αυτό που θεωρεί ως «σημαντικές αποκλίσεις μεταξύ των εθνικών νόμων ως αποτέλεσμα της χρήσης της ρήτρας στοιχειώδους προστασίας», καθώς και τον ενδεχομένως παρωχημένο χαρακτήρα της προκειμένου «να καλύπτει τις νέες τεχνολογίες και τις νέες μορφές μάρκετινγκ».

2.3 Τέλος, η Επιτροπή υποβάλλει «ερωτηματολόγιο», που έπρεπε να απαντηθεί έως τις 21.11.2006, με στόχο να δώσει τις κατευθύνσεις για μια «δημόσια διαβούλευση» με τα ενδιαφερόμενα μέρη, ώστε να επιβεβαιωθούν ή να διαψευδθούν οι παρατηρήσεις της, και εξετάζει το ενδεχόμενο διοργάνωσης δημόσιας ακρόασης.

2.4 Η Επιτροπή, παρότι αναγνωρίζει ότι το καθεστώς που έχει θεσπιστεί παρουσιάζει ατέλειες ως προς τη χάραξή του και ερμηνευτικές δυσχέρειες, που οδηγούν σε δυσκολίες εφαρμογής, εντούτοις, «δεν κρίνει σκόπιμο» να υποβάλει πρόταση αναθεώρησης της οδηγίας έως ότου ολοκληρωθεί το διαγνωστικό στάδιο της ευρύτερης αναθεώρησης του «κοινοτικού κεκτημένου για την προστασία των καταναλωτών», για το οποίο δεν υπάρχει συγκεκριμένη προθεσμία.

2.5 Ήδη κατά τη διάρκεια της κατάρτισης της παρούσας γνωμοδότησης, η Επιτροπή δημοσιοποίησε στο Διαδίκτυο 84 απαντήσεις που έχει λάβει από την έναρξη της προαναφερθείσας διαβούλευσης και δημοσίευσε έγγραφο εργασίας όπου συνοψίζεται σημαντικό μέρος των απαντήσεων που έχουν ληφθεί, ενώ προτίθεται να συμπληρώσει σύντομα την ανάλυση των λοιπών απαντήσεων και να προχωρήσει σε ενδελεχέστερη μελέτη επίδρασης.

3. Κυριότερες παρατηρήσεις της ΕΟΚΕ σχετικά με τις διαπιστώσεις της Επιτροπής

3.1 Γενικές παρατηρήσεις

3.1.1 Η ΕΟΚΕ κρίνει θετική την πρωτοβουλία της Επιτροπής, εκφράζει όμως τη λύπη της για την καθυστέρησή της σε σχέση με την προβλεπόμενη ημερομηνία (Ιούνιος του 2001), ή, τουλάχιστον, έως 4 χρόνια μετά από την προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας (Ιούνιος του 2004), εκτιμώντας ότι τα περισσότερα από τα ζητήματα που τίθενται σήμερα θα μπορούσαν ήδη να έχουν μελετηθεί και επιλυθεί, τουλάχιστον τρία χρόνια πριν, με σαφή πλεονεκτήματα.

3.1.2 Η ΕΟΚΕ υπενθυμίζει, εξάλλου, ότι πολλά από τα ζητήματα που τίθενται τώρα στην ανακοίνωση, η ίδια τα είχε επισημάνει σε γνωμοδοτήσεις της, ήδη από τη φάση της κατάρτισης της οδηγίας.

Πράγματι, στη γνωμοδότησή της για την πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με την προστασία των καταναλωτών σε θέματα συμβάσεων των οποίων η διαπραγμάτευση γίνεται εξ

αποστάσεως ⁽²⁾, η ΕΟΚΕ είχε ήδη προειδοποιήσει σχετικά με την ανάγκη επανεξέτασης ορισμένων εννοιών που περιλαμβάνονταν στο άρθρο 2 της οδηγίας, ιδιαίτερα δε των εννοιών που αφορούν τις συμβάσεις που υπάγονται στο καθεστώς της οδηγίας, καθώς και της ίδιας της έννοιας του καταναλωτή.

Από την άλλη πλευρά, η ΕΟΚΕ είχε ήδη διατυπώσει την άποψη ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να είναι σαφέστερη όσον αφορά το δικαίωμα υπαναχώρησης από τη σύμβαση που προβλέπεται στην οδηγία, το οποίο, κατά την άποψή της, θα έπρεπε να νοείται στο πλαίσιο του δικαιώματος «μελέτης» και δεν θα έπρεπε να συγχέεται ούτε και να θέτει υπό αμφισβήτηση τη δυνατότητα του καταναλωτή να καταγγείλει τη σύμβαση στην περίπτωση όπου δεν θα έχει εκτελεσθεί ή όπου θα διαπιστωθούν δόλιες πρακτικές.

Η ΕΟΚΕ είχε επίσης επισημάνει ότι η προθεσμία επτά ημερών για το δικαίωμα υπαναχώρησης είναι μικρότερη από εκείνη που προβλέπεται σε άλλες οδηγίες ή στην ήδη υφιστάμενη νομοθεσία σε ορισμένα κράτη μέλη και είχε συμβουλέψει την Επιτροπή να ενοποιήσει τις προθεσμίες άσκησης του δικαιώματος αυτού. Η έκκληση της ΕΟΚΕ για διασαφήνιση του καθεστώτος του δικαιώματος υπαναχώρησης επαναλήφθηκε, εξάλλου, και στη γνωμοδότησή της για την πρόταση σχετικά με την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών ⁽³⁾.

Ανάλογες κριτικές έχουν επίσης διατυπωθεί, από καιρό ήδη, και στην πλέον έγκριτη ειδικευμένη θεωρία για το ζήτημα ⁽⁴⁾.

3.1.3 Η ΕΟΚΕ εκφράζει την έκπληξή της για τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι δεν έχει ενημερωθεί σχετικά με την ημερομηνία έναρξης της ισχύος των διατάξεων για τη μεταφορά της οδηγίας σε διάφορα κράτη μέλη ⁽⁵⁾, ενώ εκφράζει και την απορία της για το γεγονός ότι, ενώπιον της επικαλούμενης διαπίστωσης τόσο κατάφωρων παραβιάσεων της μεταφοράς από ορισμένα κράτη μέλη, δεν δίδεται καμία πληροφορία για διαδικασίες επί παραβάσει έναντι των κρατών αυτών και για το αποτέλεσμά τους.

3.1.4 Ακόμη, η ΕΟΚΕ φρονεί ότι θα ήταν πολύ περισσότερο συμβατό με μια πραγματικά συμμετοχική διαδικασία να είχε **προηγηθεί** της ανακοίνωσης μια δημόσια διαβούλευση, αντί να την ακολουθεί, προκειμένου να αποφευχθεί το να βασίζονται πολλές από τις παρατηρήσεις και διαπιστώσεις της Επιτροπής μόνο σε εντυπώσεις ή υποκειμενικές απόψεις ⁽⁶⁾.

Εξάλλου, η ΕΟΚΕ υπενθυμίζει την έκθεση της 10ης Μαρτίου 2000 με αντικείμενο τις καταγγελίες καταναλωτών σε σχέση με τις εξ αποστάσεως πωλήσεις [COM(2000) 127 τελικό] και συνιστά να διενεργηθεί ανάλογη διαδικασία, στηριζόμενη αυτή τη φορά σε μια αντικειμενική ανάλυση όλων των απαντήσεων της δημόσιας διαβούλευσης, με ενημέρωση και σύγκριση των στοιχείων, η οποία θα χρησιμεύσει ως αντικειμενικό θεμέλιο για την ανάπτυξη του προβληματισμού.

⁽²⁾ Γνωμοδότηση της ΟΚΕ που δημοσιεύτηκε στην ΕΕ C 19/111 της 25.1.1993, εισηγητής: ο κ. Roberto BONVICINI.

⁽³⁾ Γνωμοδότηση της ΟΚΕ που δημοσιεύτηκε στην ΕΕ C 169/43 της 16.6.1999, εισηγητής: ο κ. Manuel ATAÍDE FERREIRA.

⁽⁴⁾ Βλ., για όλες αυτές, «La protection des consommateurs acheteurs à distance», Πρακτικά του Συνεδρίου που διοργάνωσε το CEDOC, εκδ. από τον Bernd Stauder το 1999, εντός των οποίων επισημαίνονται ιδίως τα κείμενα των Hans MICKLITZ, Jules STUYCK, Peter ROTT και Geraint HOWELLS (Bruylant, 1999).

⁽⁵⁾ Βέλγιο (i), Ουγγαρία, Λεττονία, Λιθουανία.

⁽⁶⁾ Βλ., για παράδειγμα, σημείο 3, 2η και 3η παράγραφος: «η Επιτροπή πιστεύει...».

⁽¹⁾ Η Επιτροπή εξαιρεί ρητά από το πεδίο των παρατηρήσεων και σχολίων της ορισμένες πτυχές, όπως «παροχή μη παραγγελθέντων», «πληρωμή με κάρτα» και «δικαστική ή διοικητική προσφυγή».

3.1.5 Υπό τις παρούσες συνθήκες, η ΕΟΚΕ υποστηρίζει την πρόταση της Επιτροπής και την καλεί να διεξάγει επείγοντως δημόσια ακρόαση με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, χωρίς ωστόσο να αφήσει να «χαθεί» το ζήτημα αυτό μέσα στην ευρύτερη συζήτηση για το κοινοτικό κεκτημένο σχετικά με τους καταναλωτές, για το οποίο μόλις πρόσφατα εκδόθηκε ογκωδέστατη τεχνική μελέτη 800 περίπου σελίδων ⁽⁷⁾, καθώς και η πράσινη βίβλος της Επιτροπής ⁽⁸⁾.

3.1.6 Εάν ληφθεί, μάλιστα, υπόψη πώς έχουν διεξαχθεί οι εργασίες του CFR ⁽⁹⁾, η ΕΟΚΕ αμφιβάλλει κατά πόσον θα ήταν επωφελές ή επιθυμητό να εξαρτηθεί η αναθεώρηση της οδηγίας ετούτης από την ολοκλήρωση των εργασιών και από τις διαβουλεύσεις και αποφάσεις που θα ληφθούν, εν καιρώ, σχετικά με το σύνολο του κοινοτικού κεκτημένου για θέματα καταναλωτικού δικαίου, ακόμη και υπό την τελευταία, περιληπτική, μορφή που υπέβαλε η Επιτροπή ⁽¹⁰⁾.

3.1.7 Η ΕΟΚΕ συνιστά, επίσης, να επανεξεταστεί ενδεχομένως η νομική μορφή του κοινοτικού μέσου που θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί σε μελλοντική αναθεώρηση της οδηγίας, δεδομένου ότι εκτιμά ότι συγκεντρώνονται ίσως οι προϋποθέσεις ώστε οι κυριότερες ρυθμίσεις για το ζήτημα αυτό να είναι προτιμότερο να γίνουν μέσω κανονισμού ⁽¹¹⁾, προκειμένου να διαφυλαχθεί ο κυριότερος στόχος του νομοθετήματος — η αποκατάσταση της ισορροπίας και της ισοτιμίας των μερών, όπως υποτίθεται ότι συμβαίνει κατά τις εμπορικές συναλλαγές κατά τις οποίες τα μέρη είναι αυτοπροσώπως παρόντα σε εμπορικό κατάστημα.

3.2 Ειδικές παρατηρήσεις

3.2.1 Οι παρατηρήσεις και σχόλια που διατυπώνει η Επιτροπή για την οδηγία είναι δύο ειδών:

⁽⁷⁾ «EC Consumer Law Compendium — Comparative Analysis», Δρ. Hans Schulte-Nolke, Δρ. Christian Twigg-Flesner και Δρ. Martin Ebers, 12 Δεκεμβρίου 2006, Πανεπιστήμιο Bielefeld (κατόπιν παραγγελίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής βάσει της σύμβασης παροχής υπηρεσιών αριθ. 17.020100/04/389299: «Annotated Compendium including a comparative analysis of the Community consumer acquis»).

⁽⁸⁾ COM(2006) 744 τελικό της 8.2.2007, σχετικά με το οποίο έχει ήδη συσταθεί ομάδα μελέτης της ΕΟΚΕ για την προετοιμασία της αντίστοιχης γνωμοδότησης, με εισηγητή τον κ. ADAMS.

⁽⁹⁾ Του οποίου ένα μέρος της πλέον πρόσφατης και έγκριτης θεωρίας αμφισβητεί και την ίδια την ανάγκη ύπαρξης (βλ. «The need for a European Contract Law — Empirical and Legal Perspectives», JAN SMITS, Europa Law Publishing, Groningen, 2005).

⁽¹⁰⁾ Πράγματι, από τις αρχικές 22 κοινοτικές νομοθετικές πράξεις που είχε εντοπίσει η Επιτροπή το Μάιο του 2003, το πεδίο περιορίστηκε τώρα σε 8 και μόνον οδηγίες ...

⁽¹¹⁾ Η επιλογή του κανονισμού θα επέτρεπε να ξεπεραστούν οι διάφορες καταστάσεις που αναφέρει η Επιτροπή, όπου η οδηγία για τις εξ αποστάσεως πωλήσεις δεν μεταφέρθηκε, ή η μεταφορά της δεν ήταν ορδή. Για παράδειγμα, όσον αφορά το άρθρο 4, παρ. 2, σχετικά με την αρχή της καλής πίστης, το άρθρο 6, ως προς τις προθεσμίες για την επιστροφή των καταβληθέντων ποσών σε περίπτωση άσκησης του δικαιώματος υπαναχώρησης και ως προς τις περιπτώσεις εξαιρέσεων από το δικαίωμα υπαναχώρησης. Σε έναν τέτοιο κανονισμό θα μπορούσαν να περιλαμβάνονται, κυρίως, ζητήματα όπως αυτά που σχετίζονται με τον ορισμό των εννοιών, με το καθ' ύλην και το προσωπικό πεδίο εφαρμογής και τις αντίστοιχες εξαιρέσεις, με τη δομή, το περιεχόμενο, το πεδίο και τη στιγμή της παροχής των πληροφοριών, με την άσκηση του δικαιώματος υπαναχώρησης και τις συνέπειές της, με την εκτέλεση της σύμβασης και τους τρόπους πληρωμής, καθώς και με τις ειδικά εφαρμοστέες αρχές της καλής πίστης κατά τις εμπορικές συναλλαγές.

α) σχετικά με τη διατύπωση και τη δομή της·

β) σχετικά με την εφαρμογή της.

A) Ζητήματα διατύπωσης και δομής

3.2.2 Όσον αφορά τα ζητήματα διατύπωσης και δομής της οδηγίας, η ΕΟΚΕ συμφωνεί με την Επιτροπή ως προς τα ακόλουθα:

α) ορισμένες έννοιες και ορισμοί πρέπει να αναθεωρηθούν ώστε να διευκρινιστεί καλύτερα το νόημά τους ⁽¹²⁾·

β) οι προθεσμίες και οι τρόποι παροχής της εκ των προτέρων πληροφόρησης πρέπει να διατυπωθούν καλύτερα, ώστε να αποφεύγονται αποκλίνουσες ερμηνείες·

γ) εναρμόνιση ορισμένων μηχανισμών με την οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές ⁽¹³⁾·

δ) ενίσχυση της πληροφόρησης σχετικά με τις τιμές στις υπηρεσίες πρόσθετου τέλους·

ε) αναγκαιότητα αρτιότερου χαρακτηρισμού, κατηγοριοποίησης και ορισμού της φύσης της προθεσμίας υπαναχώρησης («cool down»), όσον αφορά την διττή λειτουργία της ως «μεθόδου εποπτείας της συμβατικής βούλησης για εξασφάλιση της πλήρους συναίνεσης του καταναλωτή» και ως «επιβολής κυρώσεως για μη τήρηση των διατυπώσεων που ο προμηθευτής οφείλει να εξασφαλίζει προκειμένου να ανταποκρίνεται στην υποχρέωση πληροφόρησης» ⁽¹⁴⁾, σε σύγκριση με τις παρεμφερείς, αλλά διαφορετικές από νομική άποψη, έννοιες του «δικαιώματος σκέψης» («warm up»), του δικαιώματος ανάκλησης και του δικαιώματος καταγγελίας·

στ) ομοίως, επιβάλλεται να εναρμονιστεί η προαναφερόμενη προθεσμία, ο τρόπος υπολογισμού της, οι συνέπειες -κυρίως οι οικονομικές- από την άσκηση του δικαιώματος αυτού (επιστροφή χρημάτων, επιστροφή των αγαθών κλπ.), το νομικό ελάττωμα που προκύπτει όταν στην σύμβαση αποκλείεται, ρητά ή σιωπηρά, το δικαίωμα υπαναχώρησης, και οι εξαιρέσεις από τον κανόνα ⁽¹⁵⁾·

⁽¹²⁾ Για παράδειγμα, οι έννοιες «σύστημα πωλήσεων», «φορέας μέσου επικοινωνίας», «δικαιώματα επί ακινήτων», με ιδιαίτερη έμφαση στις έννοιες «χρονομεριστική μίσθωση», «συχνές και τακτικές παραδόσεις», «υπηρεσία μεταφοράς», συμπεριλαμβανομένης της μίσθωσης αυτοκινήτου, «συγκεκριμένες περιστάσεις», «μόνιμο υπόδειγμα» κλπ.

⁽¹³⁾ Οδηγία 2005/29/ΕΚ της 11ης Μαΐου 2005, ΕΕ L 149 της 11.6.2006· γνωμοδότηση της ΕΟΚΕ: ΕΕ C 108 της 30.4.2004.

⁽¹⁴⁾ Βλ. Cristine AMATO, «Per un diritto europeo dei contratti con i consumatori», σ. 329, Gruffé Editore, Μιλάνο, 2003 (Σ.τ.Μ.: ελεύθερη μετάφραση).

⁽¹⁵⁾ Είναι σημαντικό να υπενθυμιστεί ότι το Συμβούλιο, όταν υιοθέτησε την οδηγία 97/7/ΕΚ, εξέδωσε δήλωση με την οποία καλούσε την Επιτροπή να εξετάσει τη δυνατότητα εναρμόνισης της μεθόδου υπολογισμού της περιόδου μελέτης που προβλέπεται στις οδηγίες για την προστασία των καταναλωτών.

ζ) ανάγκη επανεξέτασης, ειδικότερα, της εξαίρεσης των «πλειστηριασμών», λαμβάνοντας υπόψη όχι μόνο το γεγονός ότι η ίδια η έκφραση, στις διάφορες γλωσσικές αποδόσεις και εθνικές νομικές παραδόσεις, καλύπτει έννοιες που ποικίλουν από νομική άποψη ⁽¹⁶⁾, αλλά και το γεγονός ότι οι «πλειστηριασμοί» που διεξάγονται μέσω Διαδικτύου θέτουν ειδικά προβλήματα που δεν ήταν γνωστά όταν καταρτίστηκε η οδηγία ⁽¹⁷⁾.

3.2.3 Η ΕΟΚΕ, όμως, διαφωνεί με την Επιτροπή ως προς τα εξής:

α) τον εξ αρχής αποκλεισμό των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών από μια ενιαία οδηγία για τις εξ αποστάσεως πωλήσεις ⁽¹⁸⁾.

β) το κατά πόσον είναι σκόπιμη η διατήρηση της διάκρισης μεταξύ των οδηγιών για τις εξ αποστάσεως πωλήσεις και της οδηγίας για το ηλεκτρονικό εμπόριο, δεδομένου ότι το περιεχόμενό τους εν μέρει επικαλύπτεται και ότι, σε διάφορες σημαντικές πτυχές του νομικού καθεστώτος που θεσπίζουν, δίδονται αντιφατικές λύσεις για πραγματικές καταστάσεις εντελώς όμοιες ⁽¹⁹⁾, γεγονός που μπορεί να εξηγηθεί μόνο λόγω της διαφορετικής «εσωτερικής» προέλευσης των νομοθετικών κειμένων ή της έλλειψης του δέοντος συντονισμού μεταξύ των υπηρεσιών.

3.2.4 Η ΕΟΚΕ συνιστά, επίσης, στην Επιτροπή να προσπαθήσει να απλουστεύσει και να καταστήσει πιο εύκολα προσπελάσιμο και κατανοητό το σύνολο των διατάξεων που αφορούν τις εξ αποστάσεως πωλήσεις και που βρίσκονται διάσπαρτες σε διάφορες πράξεις.

B) Ζητήματα εφαρμογής

3.2.5 Όσον αφορά την εφαρμογή της οδηγίας, και σύμφωνα με τα όσα γνωρίζει σχετικά με κάποιες εμπειρίες σε ορισμένα κράτη μέλη, η ΕΟΚΕ συμφωνεί και υποστηρίζει την Επιτροπή ως προς τις περισσότερες από τις παρατηρήσεις της, πιστεύει όμως ότι πρέπει να διεξαχθεί ενδελεχέστερο έργο ώστε να διαθέτουμε μια πλήρη και εξαντλητική εικόνα, και όχι μόνον αποσπασματική, των καταστάσεων απόκλισης/ασυμβατότητας της μεταφοράς/ερμηνείας της οδηγίας στο σύνολο των κρατών μελών.

Ως εκ τούτου, ζητά από την Επιτροπή, κατόπιν ανάλυσης των απαντήσεων στο ερωτηματολόγιο, να διεξάγει την εν λόγω μελέτη και να καταστήσει γνωστά τα αποτελέσματα που θα αντλήσει.

⁽¹⁶⁾ Για παράδειγμα, η έννοια «leilão» στην πορτογαλική νομική τάξη δεν συμπίπτει, από νομική άποψη, με τις έννοιες «vente aux enchères», «auction», ή «vendita all'asta», της γαλλικής, αγγλοσαξονικής ή ιταλικής νομικής τάξης αντίστοιχα.

⁽¹⁷⁾ Βλ. λόγω της μεγάλης σημασίας του, το άρθρο του Καθ. Gerard SPINDLER, του Πανεπιστημίου του Göttingen, «Internet Auctions versus Consumer Protection: The Case of the Distant Selling Directive», στο *German Law Journal*, 2005 τόμος 06 αριθ. 3, σσ. 725 κ.ε.

⁽¹⁸⁾ Όπως, εξάλλου, ήδη διατυπώθηκε στη γνωμοδότηση για την πρόταση σχετικά με την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών (γνωμοδότηση της ΕΟΚΕ που δημοσιεύτηκε στην ΕΕ C 169/43 της 16.6.1999), με εισήγητή τον κ. Manuel ATAÍDE FERREIRA, και όπως ήταν και η άποψη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, και στις δύο αναγνώσεις.

⁽¹⁹⁾ Οδηγία 2000/31/ΕΚ της 8ης Ιουνίου 2000 (ΕΕ L 178 της 17.7.2000): εξάλλου, αυτή ήταν η γνώμη που διατύπωσε ήδη η ΕΟΚΕ στη γνωμοδότηση σχετικά με την οδηγία (ΕΕ C 169/36 της 16.6.1999), με εισήγητή τον κ. Harald GLATZ.

Επιπροσθέτως, η Επιτροπή δεν παρέσχε ακόμη στατιστικά στοιχεία βάσει των οποίων να μπορεί να εκτιμηθεί η σχετική σημασία των εξ αποστάσεως πωλήσεων σε καταναλωτές στο σύνολο των διασυνοριακών συναλλαγών, ούτε ο όγκος τους σε σύγκριση με τις συναλλαγές με καταναλωτές στο εκάστοτε κράτος μέλος. Τα πλέον πρόσφατα δεδομένα του Ευρωβαρομέτρου ⁽²⁰⁾ δεν μπορούν να προσφέρουν τέτοιου είδους στοιχεία με την δέουσα αντικειμενικότητα, ενώ τα στοιχεία αυτά αποδεικνύονται αναγκαία προκειμένου να σταθμιστούν τα κριτήρια συμπερίληψης και να αξιολογηθεί κατά πόσον είναι ορθές οι εξαιρέσεις που προβλέπονται στην οδηγία.

3.2.6 Η ΕΟΚΕ εκφράζει την ανησυχία της για την τοποθέτηση της Επιτροπής, η οποία, από τη μία πλευρά, διαπιστώνει διάφορα προβλήματα σε επίπεδο μεταφοράς της οδηγίας αλλά, από την άλλη πλευρά, εκφράζει αμφιβολίες ως προς τη σημασία τους για την εμπιστοσύνη των καταναλωτών, και δηλώνει ότι δεν προτίθεται να προβεί σε τροποποιήσεις ούτε και αναγγέλλει πιο δραστικά μέτρα σχετικά με τα προβλήματα μεταφοράς.

3.2.7 Κατά πρώτον, όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 1997/7/ΕΚ, η ίδια η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι οι προβλεπόμενες εξαιρέσεις μεταφέρθηκαν κατά διαφορετικό τρόπο στα διάφορα κράτη μέλη και ότι επιβάλλεται να επανεξεταστούν ορισμένες από τις εξαιρέσεις αυτές. Ως εκ τούτου, η ΕΟΚΕ προτρέπει την Επιτροπή να αναλάβει πιο συγκεκριμένες πρωτοβουλίες στον τομέα αυτόν.

3.2.8 Όσον αφορά, τώρα, τις συνέπειες από τη χρήση της «ρήτρας στοιχειώδους προστασίας», η ΕΟΚΕ δεν συμφωνεί με την Επιτροπή ότι όλες οι καταστάσεις στις οποίες αναφέρεται αποτελούν απόρροια στρεβλής χρήσης της ρήτρας του άρθρου 14.

3.2.8.1 Η ΕΟΚΕ πιστεύει, αντίθετα, ότι το σύνολο των αποκλίσεων που διαπιστώνονται, και που όντως υφίστανται, δεν οφείλονται σε μη δέουσα χρήση της ρήτρας στοιχειώδους προστασίας, αλλά μάλλον σε ατέλειες που ήδη έχουν επισημανθεί όσον αφορά τον σχεδιασμό, τη διατύπωση και τη μεταφορά/μετάφραση της οδηγίας.

3.2.8.2 Πράγματι, η ΕΟΚΕ φρονεί ότι η ρήτρα στοιχειώδους προστασίας, καθώς παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να προχωρήσουν πέρα από τις κοινοτικές διατάξεις σε οδηγίες ελάχιστης εναρμόνισης -πάντοτε σε συμφωνία με τη Συνθήκη, όπως ορίζει το άρθρο 153-, συνιστά ένα θετικό μέσον για την υψηλή προστασία των καταναλωτών, βάσει του οποίου μπορούν να συνυπολογιστούν οι πολιτισμικές, κοινωνικές και νομικές ιδιαιτερότητες του εκάστοτε εθνικού συστήματος.

3.2.8.3 Ωστόσο, υπό τον όρο ότι θα εξασφαλίζεται όντως υψηλότερο επίπεδο προστασίας των καταναλωτών, η ΕΟΚΕ τάσσεται υπέρ της πλήρους εναρμόνισης ορισμένων τομέων της νομοθεσίας, κατά προτίμηση μάλιστα με την θέσπιση κανονισμού, ως εγγύηση για την ομοιομορφία, πράγμα που θα μπορούσε να εφαρμοστεί για την παρούσα οδηγία.

⁽²⁰⁾ Βλ. Special Eurobarometer 252, «Consumer protection in the Internal Market», Σεπτέμβριος 2006, κατόπιν αιτήματος της ΓΔ SANCO και με το συντονισμό της ΓΔ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ. Από τα στοιχεία αυτά, ωστόσο, μπορούν να αντληθούν ορισμένες ενδείξεις σχετικά με τις γενικές τάσεις των προανατολισμένων των καταναλωτών έναντι των κοινοτικών εξελίξεων σε θέματα υλοποίησης της εσωτερικής αγοράς.

Γ) Ζητήματα που έχουν παραλειφθεί

3.2.9 Η ΕΟΚΕ φρονεί ότι υφίστανται και άλλα ζητήματα που θα έπρεπε ενδεχομένως να επανεξεταστούν, σε περίπτωση αναθεώρησης της οδηγίας, και που δεν αναφέρονται στην ανακοίνωση.

3.2.10 Τα ζητήματα αυτά είναι, ειδικότερα, τα εξής:

- α) η σκοπιμότητα αναθεώρησης της οδηγίας για την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών, ταυτόχρονα και σε αντιπαράθεση με την παρούσα οδηγία — η ΕΟΚΕ εκφράζει εδώ την ρητή διαφωνία της με το περιεχόμενο της ανακοίνωσης της Επιτροπής της 6.4.2006 (COM(2006) 161 τελικό).
- β) η διατήρηση του «αποκλειστικού» χαρακτήρα της χρήσης των μέσων επικοινωνίας εξ αποστάσεως, αντί της έννοιας της χρήσης «κατά κύριο λόγο» (άρθρο 2, παρ. 1).
- γ) η νομική φύση της πρότασης διαπραγμάτευσης ως πρόσκλησης για αγορά και ο καθοριστικός χαρακτήρας των όρων και των χαρακτηριστικών της ως συστατικών στοιχείων του αντικείμενου της ίδιας της σύμβασης αγοραπωλησίας.
- δ) ολόκληρο το καθεστώς του «βάρους της αποδείξεως», το οποίο η οδηγία δεν ρυθμίζει καθόλου ή ρυθμίζει κατά τρόπο μη ικανοποιητικό, παραπέμποντας στις γενικές αρχές του δικαίου των κρατών μελών, τις οποίες και επιβάλλει στις συμβάσεις με τους καταναλωτές, εκτός εάν κάνουν χρήση του μηχανισμού αντιστροφής του βάρους της αποδείξεως, που προβλέπεται στο άρθρο 11, παρ. 3.
- ε) η διατήρηση των σχέσεων με «καταναλωτές» -ακόμη και ανεξάρτητα από τη συζήτηση για τη διόρθωση του ορισμού της έννοιας, με τον οποίο διαφωνεί- ως αποκλειστικού στόχου της οδηγίας, δεδομένου ότι το ζήτημα σχετίζεται, γενικά, με συγκεκριμένο είδος πωλήσεων, που παρουσιάζει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, και όχι αποκλειστικά με τον αποδέκτη τους, όπως, εξάλλου, ορθά ορίζεται στην οδηγία για το «ηλεκτρονικό εμπόριο».
- στ) η διασαφήνιση των εκφράσεων «μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως» και «οργανωμένο σύστημα πωλήσεων ή παροχής υπηρεσιών εξ αποστάσεως» και η ανάγκη πιο ενδεδειγμένου προβληματισμού όσον αφορά τη δικαιολόγηση της διατήρησης του κριτηρίου αυτού και των λόγων που νομιμοποιούν την εξαίρεση της ιδιαίτερης προστασίας των καταναλωτών που συνάπτουν συμβάσεις εξ αποστάσεως με όποιον χρησιμοποιεί αυτά τα μέσα περιστασιακά.
- ζ) η διατήρηση της εξαίρεσης από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας των οργανωμένων ταξιδιών και των συμβάσεων χρονομεριστικής μίσθωσης καθώς και της εξ αποστάσεως πώλησης προϊόντων διατροφής, η οποία δεν φαίνεται να δικαιολογείται.
- η) η μη συμπερίληψη της εξυπηρέτησης μετά την πώληση και των εμπορικών εγγυήσεων στον κατάλογο των πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται εκ των προτέρων στους καταναλωτές, η οποία πρέπει να επανεξεταστεί σε συμφωνία με την οδηγία για τις εγγυήσεις ⁽²¹⁾.
- θ) το καθεστώς του δικαιώματος χρήσεως ή καρπώσεως, της υποχρέωσης φύλαξης και συντήρησης, και του κινδύνου απώλειας ή φθοράς του αγαθού, κατά το διάστημα της προθεσμίας υπαναχώρησης και της μεταφοράς του, είτε από τον προμηθευτή προς τον καταναλωτή είτε αντιστρόφως, σε περίπτωση επιστροφής, ανεξάρτητα από τον λόγο της επιστροφής (υπαναχώρηση ή μη συμβατότητα/ελάττωμα/βλάβη), σε συνάρτηση με το καθεστώς που απορρέει από την οδηγία για τις εγγυήσεις.
- ι) το ζήτημα της γλώσσας των συμβάσεων, που δεν πρέπει να εξακολουθήσει να επαφίεται «στην αρμοδιότητα των κρατών μελών» (αιτιολογική σκέψη 8).
- ια) ο ορισμός του τι νοείται ως «εργάσιμη ημέρα» στο κοινοτικό δικαίο, καθοριστικής σημασίας για τον ομοιόμορφο υπολογισμό των προθεσμιών, ιδίως στις διασυννοριακές πωλήσεις ή η απλή μετατροπή όλων των προθεσμιών σε συνεχείς ημερολογιακές ημέρες.
- ιβ) η φύση της κοινοποίησης της άσκησης του δικαιώματος υπαναχώρησης -εάν, δηλαδή, πρέπει να απαιτείται ή όχι αποδείξη παραλαβής της κοινοποίησης-, με τις αντίστοιχες νομικές συνέπειες.
- ιγ) η πρόληψη των κινδύνων μη εκτέλεσης της σύμβασης και το καθεστώς σε περίπτωση μη έγκαιρης ή πλημμελούς εκτέλεσης των υποχρεώσεων παράδοσης των αγαθών ή παροχής των υπηρεσιών ⁽²²⁾.
- ιδ) η διατήρηση της εξαίρεσης των αγαθών που κατασκευάζονται σύμφωνα με τις προδιαγραφές του καταναλωτή.
- ιε) η ανάγκη να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στην εξέταση του όλο και συχνότερου φαινομένου της διαπραγμάτευσης μέσω τηλεφώνου ή μέσω κινητού τηλεφώνου (m-commerce), με εξέταση του ενδεχόμενου θέσπισης γενικευμένου καθεστώτος «opt-in» για την προστασία από τις ανεπιθύμητες προτάσεις.

⁽²¹⁾ Οδηγία 1999/44/ΕΚ της 25ης Μαΐου 1999 (ΕΕ L 171 της 7.7.1999). Η ΕΟΚΕ, στη γνωμοδότησή της για την πρόταση οδηγίας για τις εξ αποστάσεως πωλήσεις, είχε ήδη αναφέρει ότι θα πρέπει να παρέχεται στους καταναλωτές ενημέρωση σχετικά με την ύπαρξη εγγυήσεων, κυρίως σε περίπτωση μη εκτέλεσης ή καθυστερημένης εκτέλεσης της σύμβασης.

⁽²²⁾ Η ΕΟΚΕ έχει ήδη διατυπώσει τη θέση της ως προς το ζήτημα αυτό στη γνωμοδότηση για την οδηγία για τις εξ αποστάσεως πωλήσεις, όπου επεσήμανε στην Επιτροπή την ανάγκη να επιβεβαιωθεί η διαφύλαξη των οικονομικών συμφερόντων και η πρόληψη κινδύνων προερχόμενων από την μη εκτέλεση της σύμβασης, για παράδειγμα με την θέσπιση κυρώσεων. Η ΕΟΚΕ πρότεινε, επίσης, να συσταθεί από τις επιχειρήσεις του κλάδου ταμείο εγγυήσεων για την κάλυψη τέτοιων καταστάσεων.

- ιστ) η αναφορά, στο καθεστώς της οδηγίας, στα ζητήματα που αφορούν την παραποίηση και την πιστοποίηση αγαθών, καθώς και την προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, που καθίσταται ιδιαίτερα επισφαλής στις εξ αποστάσεως πωλήσεις·
- ιζ) η επέκταση των υποχρεώσεων πληροφόρησης σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, με ιδιαίτερη έμφαση στις πλέον ευπαθείς ομάδες καταναλωτών, όπως οι ανήλικοι, οι ηλικιωμένοι ή τα άτομα με ειδικές ανάγκες, κατ' αναλογία προς τα όσα προβλέπονται στην οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές·

- ιη) η ανάγκη πρόβλεψης ενός αποτελεσματικού και επαρκώς αποτρεπτικού συστήματος κυρώσεων για την παράβαση των υποχρεώσεων που προβλέπει η οδηγία.

3.2.11 Κατά την άποψη της ΕΟΚΕ, η δέουσα εξέταση των ζητημάτων αυτών έχει καθοριστική σημασία για την επίτευξη του στόχου στον οποίο αποβλέπει η οδηγία, δηλαδή την εγγύηση ότι οι καταναλωτές αγαθών και υπηρεσιών βάσει εξ αποστάσεως συναλλαγής θα διαθέτουν το ίδιο επίπεδο προστασίας με αυτό που δικαίως εξασφαλίζεται κατά τις συμβάσεις που συνάπτονται με αυτοπρόσωπη παρουσία των μερών.

Βρυξέλλες, 30 Μαΐου 2007.

Ο Πρόεδρος

της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής
Δημήτρης ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα «Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 78/855/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί των συγχωνεύσεων των ανωνύμων εταιριών και της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ για τη διάσπαση των ανωνύμων εταιριών όσον αφορά την απαίτηση για τη σύνταξη έκθεσης από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα σε περίπτωση συγχώνευσης ή διάσπασης»

COM(2007) 91 τελικό — 2007/0035 (COD)

(2007/C 175/08)

Στις 29 Μαρτίου 2007, και σύμφωνα με το άρθρο 95 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την ανωτέρω πρόταση.

Το ειδικευμένο τμήμα «Ενιαία αγορά, παραγωγή και κατανάλωση», στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 3 Μαΐου 2007, με βάση εισηγητική έκθεση της μόνης εισηγήτριας κυρίας **SÁNCHEZ MIGUEL**.

Κατά την 436η σύνοδο ολομέλειας, της 30ής και 31ης Μαΐου 2007 (συνεδρίαση της 30ής Μαΐου), η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε την παρούσα γνωμοδότηση με 143 ψήφους υπέρ, 26 ψήφους κατά και 12 αποχές.

1. Εισαγωγή

1.1 Η πρόταση τροποποίησης που υποβάλλει η Επιτροπή σχετικά με τη ρύθμιση των συγχωνεύσεων και διασπάσεων των ανωνύμων εταιριών εντάσσεται στο πλαίσιο του προγράμματος εκσυγχρονισμού του εταιρικού δικαίου και ενίσχυσης της εταιρικής διακυβέρνησης στην ΕΕ ⁽¹⁾. Σ' αυτό προβλεπόταν πρόγραμμα δράσης που συμπληρώνει βραχυπρόθεσμα, μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα μια εις βάθος τροποποίηση της νομοθεσίας, η οποία προχωρεί πέρα από την ολοκλήρωση των προτάσεων οδηγιών που εκκρεμούν.

1.2 Επιπλέον, σε γενικότερο επίπεδο, στο παράρτημα III του προγράμματος δράσης για τη μείωση του διοικητικού φόρτου στην ΕΕ ⁽²⁾, προσδιορίζονται δέκα συγκεκριμένες προτάσεις για ανάλυση άμεσης δράσης με στόχο τη μείωση απαιτήσεων μικρότερης σημασίας που να μην επηρεάζουν το επίπεδο προστασίας του κανόνα δικαίου. Αυτός είναι ο στόχος της υπό εξέταση πρότασης,

δεδομένου ότι περιορίζεται στην παραίτηση από την απαίτηση έκθεσης εμπειρογνώμονα σχετικά με τα σχέδια όρων συγχώνευσης ή διάσπασης, εάν το αποφασίσουν από κοινού «όλοι» οι μέτοχοι.

1.3 Πρέπει να επισημανθεί, καθόσον αποτελεί προηγούμενο, ότι η οδηγία 2005/56/ΕΚ για τις διασυννοριακές συγχωνεύσεις κεφαλαιουχικών εταιριών ⁽³⁾, στο άρθρο 8, παρ. 4, θεσπίζει ότι δεν απαιτείται εξέταση του κοινού σχεδίου διασυννοριακής συγχώνευσης από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες εάν όλοι οι εταίροι συμφωνούν συναφώς. Στο ίδιο πλαίσιο, η τελευταία τροποποίηση της οδηγίας 77/91/ΕΟΚ σχετικά με τη σύσταση της ανωνύμου εταιρείας και τη διατήρηση και τις μεταβολές του κεφαλαίου της ⁽⁴⁾ εισάγει δύο νέα άρθρα, 10α και 10β, στα οποία προβλέπεται η εξαίρεση από την απαίτηση έκθεσης εμπειρογνομόνων για τις εισφορές σε είδος, όταν συντρέχουν ορισμένες περιστάσεις οι οποίες εγγυώνται την πραγματική αξία των παρεχόμενων ως εισφορά περιουσιακών στοιχείων.

⁽¹⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο COM(2003) 284 τελικό.

⁽²⁾ COM(2007) 23 τελικό.

⁽³⁾ ΕΕ L 310 της 25.11.2005, σελ. 1.

⁽⁴⁾ Οδηγία 2006/68/ΕΚ, ΕΕ L 264 της 25.9.2006, σελ. 32.